

Sygn. akt: I C 741/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Połomski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Flisiak

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2018 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. T.

przeciwko B. (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w G.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany przez Sąd Rejonowy w Mrągowie w dniu 15 marca 2004 roku sygn. akt V Nc 142/04, któremu postanowieniem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 25 maja 2017 roku sygn. akt

I Co 156/17 została nadana klauzula wykonalności na rzecz B.

I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. – w całości,

II. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

Sygn. akt **I C 741/18**

UZASADNIENIE

Powódka B. T. wystąpiła przeciwko B. (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności – nakazu zapłaty Sądu Rejonowego

w M. z dnia 15 marca 2004 roku sygn. akt V Nc 142/04, któremu postanowieniem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 25 maja 2017 roku sygn. akt I Co 156/17 została nadana klauzula wykonalności. Nadto wniosła o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniosła, że, że roszczenie objęte tym tytułem przedawniło się – w zakresie roszczenia głównego w 2014 roku, a w zakresie odsetek w 2007 roku.

Pozwany – B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. uznał żądanie pozwu i wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu, gdyż uznał on powództwo przy pierwszej czynności procesowej.

Sąd ustalił, co następuje:

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 marca 2004 roku Sąd Rejonowy w Mrągowie nakazał B. T., aby zapłaciła (...) S.A. z siedzibą w L. kwotę 428,06 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 29 sierpnia 2002 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 237,20 złotych tytułem kosztów postępowania.

(bezsporne, a nadto dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 marca 2004 roku – k. 9 akt sprawy V Nc 142/04)

Postanowieniem z dnia 25 maja 2017 roku Sąd Rejonowy w Mrągowie nadał w/w nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G..

(bezsporne, a nadto dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 25 maja 2017 roku – k. 22 akt sprawy I Co 156/17)

W dniu 19 kwietnia 2018 roku B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wystąpił z wnioskiem egzekucyjnym celem wyegzekwowania należności objętych w/w tytułem wykonawczym.

(bezsporne, a nadto dowód: wniosek egzekucyjny z 27.03.2018r. – k. 1 akt Km 263/18)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i jako takie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Art. 840 § 1 kpc statuuje podstawy prawne powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Stosownie do jego treści dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1)przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2)po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3)małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Podstawą powództwa opozycyjnego z art. 840 § 1 kpc są zatem zdarzenia (okoliczności, fakty), z którymi przepisy prawa materialnego łączą wygaśnięcie zobowiązań, albo które powodują niemożność egzekwowania świadczeń wynikających z tytułu egzekucyjnego. Istnienie tych zdarzeń sprawia, że powód – dłużnik może skutecznie w drodze procesu żądać pozbawienia wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia tytułu wykonawczego.

Dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1972 roku sygn. akt II PR 372/72, publ. OSP 1973/11/222), ale może przeczyć treści innych tytułów egzekucyjnych, których nie chroni prawomocność materialna (res iudicata) czy zawisłość sporu (lis pendens), m.in.: ugody sądowej, ugody zawartej przed sądem

polubownym, aktu notarialnego, bankowego tytułu egzekucyjnego (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 roku sygn. akt III CZP 78/03, publ. Prokuratura i Prawo 2004/6/36).

W realiach niniejszej sprawy spór między stronami sprowadzał się do ustalenia, czy roszczenie objęte tytułem wykonawczym – nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 marca 2004 roku sygn. akt V Nc 142/04 Sądu Rejonowego w M., na podstawie którego toczy się obecnie postępowanie egzekucyjne przeciwko powódce, uległo przedawnieniu, czyli czy została spełniona wymagana przez kpc przesłanka żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wystąpienia po powstaniu tytułu wykonawczego zdarzenia, wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane.

Skuteczność żądania powództwa opozycyjnego uzależniona jest od wykazania przez stronę powodową nieistnienia obowiązku objętego tytułem wykonawczym (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 marca 2010 roku sygn. akt I ACa 49/10, publ. LEX nr (...)).

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną przez art. 6 kc, to na powódce spoczywał obowiązek wykazania faktu przedawnienia przedmiotowego roszczenia, a więc również obowiązek wykazania początku biegu terminu przedawnienia objętego tytułem wykonawczym.

W ocenie Sądu powódka udowodniła w sposób dostateczny te okoliczności w stosunku do całości rozpatrywanego roszczenia.

Stosownie do treści art. 125 § 1 kc (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 9 lipca 2018 roku) roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu (...), przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenie okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

W realiach sprawy zatem przedawnienie roszczeń objętych nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 marca 2004 roku sygn. akt V Nc 142/04 Sądu Rejonowego w Mrągowie następuje niewątpliwie z upływem dziesięciu lat od dnia uprawomocnienia się nakazu zapłaty. Co do tej kwestii nie było zresztą pomiędzy stronami sporu, pozwany bowiem uznał żądanie pozwu.

Stosownie jednak do uregulowań zawartych w art. 123 i 124 kc bieg terminu przedawnienia może ulec przerwaniu. Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 kc przerwanie biegu terminu przedawnienia następuje, między innymi, przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 kc). W realiach sprawy nie ulega zaś wątpliwości, że pozwany dopiero w dniu 19 kwietnia 2018 roku złożył wniosek egzekucyjny w celu wyegzekwowania od dłużniczki kwoty objętej tytułem wykonawczym. Niewątpliwie złożenie wniosku egzekucyjnego jest czynnością podjętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń, jakim jest komornik i skutkuje przerwaniem biegu terminu przedawnienia, jednakże w niniejszym przypadku czynność ta miała miejsce znacznie po upływie w/w dziesięciu lat od wydania nakazu zapłaty. Dziesięcioletni termin przedawnienia upłynął bowiem z dniem 15 marca 2014 roku, a do tego czasu nie doszło do przerwania biegu przedawnienia.

W świetle powyższej argumentacji stwierdzić należy, że roszczenie objęte tytułem wykonawczym – nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 marca 2004 roku sygn. akt V Nc 142/04 Sądu Rejonowego w Mrągowie przedawniło się z dniem 15 marca 2014 roku, a zatem stanowiący podstawę niniejszego powództwa zarzut powódki,

że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, zasługiwał na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe względy – na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 kpc – orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono w oparciu o art. 101 kpc, bowiem pozwany uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Brak było natomiast podstaw do zasądzenia na rzecz pozwanego jakichkolwiek kosztów procesu w oparciu

o regułę z art. 101 kpc, gdyż nie sformułował on takiego wniosku.

Jedynie na marginesie wskazać należy, iż zgodnie z art. 213 § 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Takie uznanie powództwa miało miejsce

w niniejszym przypadku, a wyżej przytoczone okoliczności przemawiające za oczywistą zasadnością żądania pozwu przesądzają, iż in concreto uznania powództwa nie można traktować za sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzające

do obejścia prawa.

/-/ SSR Krzysztof Połomski